

Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austriackiego.

Część CVI.

wydana i rozestana 8. Sierpnia 1850.

321.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 1. Sierpnia 1850,****którem się obwieszcza najłaskawiej zatwierdzony przez J. C. Mośc, Najjaśniejszego Pana, przepis względem wykonania aresztu wekslowego dla Wielkiego - księstwa Krakowskiego.**

Najjaśniejszy Pan, na wniosek ministra sprawiedliwości i za doradą Rady ministrów, stosownie do §^{tu}. 120. konstytucyi państwa, Najwyższem z dnia 28 Lipca 1850 postanowieniem, raczył dla Wielkiego księstwa Krakowskiego następujące przepisy co do wykonania aresztu wekslowego zatwierdzić:

§. 1.

Jeżeli dłużnik wekslowy, wyrokiem włożonemu na niego, pod zagrożeniem wekslowej egzekucyi obowiązkowi, w przeciągu terminu na to wyznaczonego zadosyć nie uczynił, wierzyciel ma wybór prowadzenia egzekucyi albo na majątku, albo przeciw osobie dłużnika. Wolno mu zaraz po upływie terminu wypłaty i po nastąpionej prawomocności wyroku, bez poprzedzającej na majątku egzekucyi, areszt egzekucyjny przeciw dłużnikowi wykonać. Egzekucya na majątku może być przed i po wykonaniu egzekucyi osobistej prowadzoną; wierzyciel wszakże, który osobistą egzekucyę uzyskał, nie ma prawa egzekucyi na majątku dłużnika ani żądać, ani też jej dalej prowadzić, dopóki się pozwany w areszcie za długi znajduje.

§. 2.

Z ugód egzekucyjnych, wtedy tylko ta wekslowa egzekucya ma miejsce, kiedy się onej dłużnik względnie należytości wekslowej wyraźnie poddał.

§. 3.

Wierzyciel wekslowy, wtedy nawet, gdy jego należytość wekslowa jest zabezpieczona, może co do zapłaty egzekucyą przeciw osobie dłużnika prowadzić, bez poprzedniego zrzekania się zabezpieczenia, o ile przez ustanowione zabezpieczenie natychmiast zaspokojonym być nie może.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

CVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 8. August 1850.

331.**Verordnung des Justizministeriums vom 1. August 1850,**

womit die von Seiner Majestät Allerhöchst genehmigte Vorschrift über den Vollzug des Wechselarrestes für das Grossherzogthum Krakau kundgemacht wird.

Seine Majestät haben über den Antrag des Justizministers und auf Eivrathen des Ministerrathes nach Massgabe des §. 120 der Reichsverfassung mit Allerhöchster Entschliessung vom 28. Juli 1850 nachstehende Bestimmungen über den Vollzug des Wechselarrestes für das Grossherzogthum Krakau zu genehmigen geruht:

§. 1.

Wenn ein Wechselschuldner die ihm durch Urtheil mit Androhung wechselrechtlicher Execution auferlegte Verbindlichkeit binnen der dazu festgesetzten Frist nicht erfüllt, so hat der Gläubiger die Wahl auf das Vermögen oder gegen die Person des Schuldners Execution zu führen. Es steht ihm frei, sogleich nach Ablauf der Zahlungsfrist und eingetretener Rechtskraft des Erkenntnisses, ohne vorausgegangener Execution auf das Vermögen, den Executionsarrest des Schuldners zu bewirken. Auf das Vermögen kann die Execution vor und nach Vollziehung der Personal-Execution geführt werden; jedoch ist der Gläubiger, welcher die Personal-Execution erwirkt hat, so lange sich der Beklagte im Schuldenarreste befindet, die Execution auf das Vermögen desselben zu erwirken oder fortzusetzen nicht berechtigt.

§. 2.

Auf executionsfähige Vergleiche findet diese wechselrechtliche Execution nur dann Statt, wenn sich der Schuldner derselben rücksichtlich einer Wechselforderung ausdrücklich unterworfen hat.

§. 3.

Der Wechselgläubiger kann selbst dann, wenn für den Wechselanspruch Sicherheit bestellt ist, wegen der Zahlung gegen die Person des Schuldners die Execution führen, ohne vorher die Sicherheit aufgeben zu müssen, in sofern er durch die bestellte Sicherheit nicht sogleich befriedigt werden kann.

§. 4.

Wolnymi są od aresztu osobistego:

1. Osoby wojskowe, w rzeczywistej służbie zostające, pensyonowane, lub te, co w charakterze wojskowym wystąpiły;
2. Urzędnicy publiczni w służbie państwa będący i duchowni.

§. 5.

Żądanie dozwolenia aresztu wekslowego, winno być z skargą wekslową połączone. Trybunał pierwszej instancyi krakowski, z zawyrokowaniem co do przedmiotu głównego, orzecze zarazem, czyli areszt wekslowy ma miejsce, a w razie dozwolenia, wyznaczy komornika sądowego, któremu wykonanie aresztu poleconem będzie.

§. 6.

Na żądanie powoda, może także sąd, a to albo za kaucyą, lub bez tejże wyrok za tymczasowo wykonalny uznać. W takim razie założone przeciw wyrokowi odwołanie się, wykonania aresztu osobistego nie wstrzyma.

§. 7.

Prowadzący egzekucyą, chcąc też przeciw osobie dłużnika wekslowego wykonać winien się do wyznaczonego komornika sądowego udać i temuż główny wyciąg wyroku złożyć, który natychmiast po przedłożeniu mu głównego wyciągu wyroku, pozwanemu odpis nakazu aresztowania doręczy, onegoż zaaresztuje i do miejsca na przyjęcie aresztowanych za długi przeznaczonego odprowadzi, a zarazem przełożonemu tego miejsca aresztu odpis wyroku doręczy.

§. 8.

Aresztowani za długi, nie mogą być nigdy z osobami za długi uwięzionymi, tem mniej z więźniami kryminalnemi, w spólnem więzieniu trzymani.

§. 9.

Wierzyciel, który areszt osobisty przeciw dłużnikowi uzyskał, obowiązany jest koszta alimentacyi dla zaaresztowanego, latem po 20 kr., zimą zaś po 24 kr. mon. k. dziennie zaspokoić, i w tym celu tygodniowo przypadającą ilość z góry u zawiadowcy aresztu składać.

§. 10.

Zaniechanie złożenia raty alimentacyjnej w czasie należytych, ma ten skutek, że dłużnik natychmiast z aresztu wypuszczonym zostaje, i że wierzyciel utraci prawo przedsiębrania na nowo egzekucyi osobistej z powodu tej samej należytości. Zawiadowca aresztu, o każdym takim wypuszczeniu, prowadzącemu egzekucyą piśmienne doniesienie niezwłocznie uczynić winien.

§. 11.

Jeżeli areszt przez kilku wierzycieli przeciw temu samemu dłużnikowi uzyskany będzie, tenże również koszta alimentacyjne (§. 9), lecz tylko raz jeden pobierać ma. W tym więc przypadku zależy od żądających aresztowania, albo porozumie-

§. 4.

Vom Personalarreste sind befreit:

1. In der activen Dienstleistung stehende, pensionirte oder mit Militärcharakter ausgetretene Militärpersonen;
2. öffentliche Beamte im Dienste des Staates und Geistliche.

§. 5.

Das Ansuchen um Bewilligung des Wechselarrestes ist mit der Wechselklage zu verbinden. Das Tribunal erster Instanz zu Krakau hat bei der Urtheilsfällung über die Hauptsache zugleich auszusprechen, ob der Wechselarrest Statt habe, und im bejahenden Falle den Gerichtskämmerer zu bezeichnen, der mit der Vollstreckung des Arrestes beauftragt wird.

§. 6.

Das Gericht kann auch über Verlangen des Klägers und zwar gegen Caution oder auch ohne dieselbe das Urtheil für provisorisch vollziehbar erklären. In diesem Falle wird der Vollzug des Personalarrestes durch die Einlegung der Berufung gegen das Urtheil nicht aufgeschoben.

§. 7.

Der Executionsführer, welcher gegen die Person des Wechselschuldners Execution führen will, hat sich unter Beibringung der Hauptausfertigung des Urtheils an den bezeichneten Gerichtskämmerer zu wenden, welcher sogleich, nachdem ihm die Hauptausfertigung des Urtheils übergeben worden, dem Geklagten eine Abschrift des Arrestbefehles einzuhändigen, ihn zu verhaften und in das zur Aufnahme von Schuldgefangenen bestimmte Arrest-Local abzuführen, gleichzeitig aber dem Vorstande dieses Verwahrungsortes eine Abschrift des Urtheiles einzuhändigen hat.

§. 8.

Die Schuldgefangenen dürfen nie mit Personen, welche wegen Verbrechen verhaftet sind, viel weniger aber noch mit Criminal-Sträflingen in gemeinschaftlicher Haft gehalten werden.

§. 9.

Dem Gläubiger, welcher den Personalarrest wider einen Schuldner erwirkt hat, liegt die Verpflichtung ob, die Kosten der Alimention des Verhafteten im Sommer mit 20 kr., im Winter aber mit 24 kr. C. M. täglich zu bestreiten und zu diesem Ende wöchentlich den entfallenden Betrag in Vorhinein bei dem Arrestverwalter zu erlegen.

§. 10.

Die Unterlassung des Erlages der Alimentionsrate zur gehörigen Zeit hat zur Folge, dass der Schuldner sogleich seiner Haft entlassen und dass der Gläubiger des Rechtes auf Wiederaufnahme der Personal-Execution wegen derselben Forderung verlustig wird. Der Arrestverwalter hat von jeder solchen Entlassung unverzüglich dem Executionsführer schriftliche Mittheilung zu machen.

§. 11.

Wird der Arrest von mehreren Gläubigern gegen denselben Schuldner erwirkt, so hat Letzterer gleichwohl die Alimentionskosten (§. 9) doch nur Einmal zu beziehen. Es hängt in diesem Falle daher von den Arrestwerbern ab, sich entweder über die gemeinschaftliche

nie się co do wspólnego dostarczania alimentów, albo oznaczenie sposobu, jakim takowe stosownie do §^{fu}. 9. na przemian składać chcą.

§. 12.

Aresztowani za długi, nie mogą być do żadnej roboty przymuszani, ani żadnemu innemu ograniczeniu z pozbawieniem wolności nieodzownie nie połączonemu, ulegać nie mogą.

§. 13.

Wolno jest wierzycielowi ulżyć według upodobania dłużnikowi zaaresztowanemu areszt przeciw niemu za długi wyrobiony, w szczególności zaś dozwolić mu wolnego wychodzenia na czas krótszy lub dłuższy, w dzień albo nawet i w nocy, z rzeczeniem się albo i bez zrzeczenia się prawnej alimentacji. Zezwolenie jednak takie nie może zrzadzać uszczerbku w prawach trzeciego wierzyciela, który także uzyskał areszt za długi przeciw oskarżonemu.

W tym przypadku, jak również, gdy pozwany przez jednego wierzyciela z swego aresztu zupełnie uwolnionym zostanie, albo przez tegoż rata alimentacyjna w należytym czasie, złożoną nie będzie; następny aresztowania żądający, winien być o tem przez zawiadowcę aresztu piśmiennie zawiadomionym, i w tych ostatnich przypadkach do zadosyć-uczynienia swojemu obowiązкови alimentacji w przeciągu 24 godzin wezwany.

§. 14.

Jeżeli kto za długi w areszcie siedzący, z powodu choroby do szpitala przeniesionym być musi, w ówczas zarządzić należy, by pomiędzy zbrodniarzami umieszczonym nie został, ani ostrzej trzymanym nie był, jak się w areszcie w ciągu swej choroby znajdował.

Trwanie aresztu za długi, przeniesieniem dłużnika do szpitala, przerwaniem nie zostaje.

§. 15.

Areszt za długi, bezwzględnie czy z powodu jednego, czy też z powodu kilku długów, nie może trwać nieprzerwanie dłużej jak przez rok jeden.

Po upływie przeto przez rok jeden nieprzerwanie wytrzymanego aresztu, dłużnik natychmiast z niego wypuszczony być winien, i z powodu tychże samych długów więcej aresztowanym być nie może.

§. 16.

Przepis niniejszy wchodzi w moc obowiązującą od dnia ogłoszenia i nie ma zastosowania do zapadłych przed tymże dniem wyroków.

Schmerling m. p.

Leistung der Alimente zu verständigen, oder die Art und Weise, wie sie dieselbe nach Massgabe des §. 9 abwechselnd erlegen wollen, zu bestimmen.

§. 12.

Schuldgefangene können zu keinerlei Arbeit gezwungen, noch sonst einer mit der Entziehung der Freiheit nicht unumgänglich nothwendig verbundenen Entbehrung unterworfen werden.

§. 13.

Es steht dem Gläubiger frei, dem verhafteten Schuldner den wider ihn Schulden halber erwirkten Arrest auf die ihm gefällige Art zu erleichtern, insbesondere auch ihm einen freien Ausgang auf kürzere oder längere Zeit, bei Tage oder auch bei Nacht mit oder ohne Verzichtleistung auf die gesetzlichen Alimente zu bewilligen. Eine solche Bewilligung kann aber dem Rechte eines dritten Gläubigers, der ebenfalls den Schuldenarrest wider den Geklagten erwirkt hat, nicht zum Abbruche gereichen.

In diesem Falle, so wie auch, wenn der Geklagte von einem Gläubiger seiner Haft gänzlich entlassen, oder von Letzterem die Alimentationsrate zur gehörigen Zeit nicht erlegt wird, ist der fernere Arrestwerber hievon durch den Arrestverwalter schriftlich zu verständigen und in den letzteren Fällen zur Leistung seiner Alimentationspflicht binnen 24 Stunden aufzufordern.

§. 14.

Wenn Jemand, der Schulden halber im Gefängniß sitzt, wegen Krankheit in das Spital gebracht werden muss, so ist Anstalt zu treffen, dass er nicht mit Verbrechern vermengt und nicht schwerer, als er im Gefängnisse während seiner Krankheit gestanden, gehalten werde.

Die Dauer des Schuldenarrestes wird durch die Versetzung des Schuldners in das Spital nicht unterbrochen.

Ebenso erleidet hiedurch die Verbindlichkeit zur Leistung der Alimente keine Aenderung.

§. 15.

Der Schuldenarrest, gleichviel, ob wegen einer einzigen oder wegen mehreren Schulden, kann nicht länger als Ein Jahr ununterbrochen dauern.

Nach Ablauf eines ununterbrochen durch Ein Jahr ausgestandenen Arrestes ist daher der Schuldner sofort aus demselben zu entlassen, und kann auch wegen derselben Schulden nicht wieder verhaftet werden.

§. 16.

Diese Vorschrift hat vom Tage der Kundmachung an in Wirksamkeit zu treten und ist auf die Execution von Urtheilen, die vor diesem Tage gefällt wurden, nicht anzuwenden.

Schmerling m. p.

L'owawodny

Biuletyn Praw Państwa i Królestwa

Prace Państwa i Królestwa

Cz. VII.

wydział prawny

w wydaniu w Warszawie dnia 9. Sierpnia 1848.
w wydaniu w Warszawie dnia 17. Września 1848.

322.

Traité z dnia 3. Lipca 1848.

W sprawie między rządem francuskim, a rządem austriackim

względem wojny królów w sprawie

(zawieszony przez rządy francuski i austriacki, a który ma być przedmiotem negocjacji w sprawie

Przebieg

Wojny między rządem francuskim, a rządem austriackim, w sprawie wojny królów w sprawie

Wojny między rządem francuskim, a rządem austriackim, w sprawie wojny królów w sprawie

Tekst pierwotny

Wojny między rządem francuskim, a rządem austriackim, w sprawie wojny królów w sprawie